Sententia glo. tenenda ē tanq̄ planior ſm continuationem ad immediate pdicta nō obſtātibꝰ obiectionibus poſtillatoris. Intelligit. n. gloſa hec verba apli: cum dixerint: Pax ⁊ ſecuritas tūc repētinus ⁊c̄. de tpe illo intercepto qḋ erit inter mortē antichriſti ⁊ diem iudicij: de q̄ ſcʒ dic iudicij imediate añ dixerat Dies dñi ſic fur qḋ tps continebat. xlv. dies vt pōt hri Daniel vlti. In iſtis. n. diebꝰ miſtri antichriſti videntes ſe euaſiſſe ab illo plio maximo in quo antichriſtus ⁊ maxima ps exercitus eius perierat: eſtimabant ſe totaliter eſſe extra periculuʒ: lʒ priceps eorū ſic interfectꝰ: ſicut contigit mltis que poſtq̄ eripiunt ab aliq̄ maximo piculo credūt ſe ab alijs periculis eē ſecuros. Nec h̄ ē contra cōmunem doctorum opinionē dicentium q̄ mortuo antichriſto ⁊ falſitate eius detecta: omnes gētes conuertentur ad chriſtum: qꝛ hoc intelligitur poſt lapſum xlv. dieꝝ pdictorum.

Incipit argumentuʒ in epl'am ſcdam.

Ad theſſalonicenſes ſcdam ſcribit epl'am apl's: ⁊ notū facit eis de tēporibꝫ nouiſſimis ⁊ de aduerſarij deiectōe. Scribit hāc epl'am ab athenis ꝑ tytuʒ diaconē ⁊ oneſimū acholytum.

Explicit argumētū. Incipit epl'a Pauli ad Theſſalonicēſes ſcda. Ca. j.

[a] Paulꝰ ⁊ ſiluanus ⁊ timotheus: eccl'ie theſſalonicēſiuʒ in deo pře nřo et dño ieſu xpo: gr̄a vobis ⁊ pax a deo patre nřo et dño ieſu xpo. [b] Gratias agere debemꝰ [c] ſemꝑ deo [d] ꝓ vobis fřes [e] ita vt dignū ē: [f] qm̄ ſupcreſcit fides vřa [g] ⁊ abūdat charitas vniuſcuiuſq; vřm i inuicē: [h] ita vt ⁊ nos ipi in vobis gl'iemur [i] in eccleſijs dei [k] ꝓ patiētia vřa [l] ⁊ fide ⁊ in oībꝫ pſecutōnibus vřis ⁊ tribulatōibꝫ q̄s [m] ſuſtinetis in exēplū iuſti iudicij dei: [n] vt digne habeamini in regno dei ꝓ quo ⁊ patimini [o] ſi tn̄ iuſtū ē [p] apud deū retribuere retributiōem his [q] q̄ vos tribulāt: [r] ⁊ vobis q̄ tribulamini [s] requiē nobiſcū [t] in reuelatōne dñi ieſu de celo [v] cū angelꝭ vtutis eiꝰ [x] i flāma ignis dātis vīdictā his [y] q̄ n̄ nouerūt deum: [z] et qui non

Replica.

In prima epl'a ad theſſa. ca. v. Ubi poſtil. declinat glo. magiſtri ſup illo verbo quādo dixerit: Pax et ſecuritas tunc repentinus venit interitus. Nam glo. exponit hoc de ſocijs antichriſti: qui pꝰ mortē eius credentes ſe eē ſecuros in pace faciēt feſta ⁊ cōuiuia exercentes diuerſos iocos ⁊c̄. Quod poſtil. dicit inconueniēter dictū: qꝛ eadem glo. pmittit q̄ antichriſtus fulminabitur ⁊ maxima ps exercitꝰ eiꝰ peribit cū eo. Et ideo non eſt veriſile q̄ remanentes debeant exercere ludos i ſecuritate: ſꝫ eē ſub maximo timore ſicut filij iſrael: chore cū ſua ſocietate pereunte: ꝓut habet numeri. xvj. Itē vꝫ illa glo. eē cōtra mentē eccleſie ⁊ ſcōꝝ doctoꝝ: qui dicūt q̄ mortuo antixpo ⁊ falſitate eiꝰ detecta: oēs gentes ꝯuertent ad xpm: ⁊ ſic nō remanebūt aliqui de ſecta antixpi. Sʒ burg. ꝓ glo. dicta certare videt aſſignans tps. xlv. dieꝝ ex dani. vlti. qn̄ dicti antichriſtiani letabūtur. Sed hoc non videt veriſimile: quia letant victores: eſaie. ix. Nō aūt ſic horribiliter victi: immo nec illum horrorem ſcientes letari potuerunt: ſed potius timere ſicut ſupra dictū eſt in exemplo chore: maxime quia videbūt oēs gētes ꝯuerſas cultū dei ⁊ xpi ꝑ eos impeditū reſumere: ⁊ ſic nō videbunt conſolantē nec ꝯpatienteʒ: ſed oēs aduerſarij eoꝝ malicie ꝑ caſum antichriſti detecte: iō habēt potiꝰ materiā triſticie q̄ʒ gaudij. Nec illi. xlv. dies ꝑ burgen. ꝯficti ex Danie. vltimo prout ipſe allegat haberi clare videntur: quibus tamen datis veriſimilius eſt q̄ alij q̄ metu antichriſti latuerāt intelligentes horrendā perditōnem ipiꝰ ⁊ ſui exercitꝰ: reſumēt gaudia ſublato timore q̄ʒ illi qui de exercitu ſic miſerabiliter deiecto remanſerunt. Illi eñ hēbūt materiā gaudij: iſti autem non niſi luctus: de quibꝰ diuinare nemo poteſt niſi ꝓpheta vel filius ꝓphete.

Poſtilla ſuper ſcdam epl'am Pauli ad Theſſalonicēſes incipit.

a Paulus ⁊ ſiluanꝰ. Hic incipit ſecunda epiſtola ad Theſſa. ⁊ diuidit in tres ptes. ſ. in ſalutatōeʒ ⁊ pſecutōnem: ibi Gras agere. ⁊ ꝯcluſionem: ibi. Salutatio mea in fine epiſtole. ſententia prime partis patʒ ex dictis in principio precedētis epiſtole.

b Gratias agere. Hic incipit epiſtole proſecutio: q̄ diuiditur in tres partes. Naʒ prio apoſtolus reddit theſ. beniuolos: ſecūdo cautos. c. ſequenti Tercio dociles ſiue doctos: ibi. Nos autē. Primū facit dupliciter. ſ. gratias agendo de bona eoꝝ cōuerſatōne ⁊ orādo pro meliori conſummatōe: ibi. In quo etiam oramus. Circa primum dicit: b Gras agere debemus deo. a quo eſt omne bonū. c Semper. ſcʒ actu vel habitu vel. Semper. i. oībus horis ad hoc ordinatis. d Pro vobis fratres. quia bonum diſcipulorum redundat in magiſtrum. e Ita vt dignum eſt. q. d. digni eſtis vt hoc agamus. f Quoniam ſupercreſcit fides veſtra. intenſiue firmius his que ſunt fidei adherendo ⁊ etiam extenſiue ea que ſunt fidei magis explicite cognoſcendo: ⁊ ea verbo et exemplo ad alios deriuando. g Et abundat charitas. in affectu interiori ⁊ opere exteriori. h Ita vt ⁊ nos ipſi i vos gloriemur. ideſt in vobis i In eccleſijs dei. ꝓponendo alijs eccleſijs vitam veſtrā pro exemplo: ideo ſubditur: k Pro patientia veſtra. ſolida. l Et fide. firma. m Suſtinetis in exemplū iuſti iudicij dei. ideſt per hoc ſenſibiliter apparebit iudicium dei eſſe iuſtum: patientiā veſtrā premiando: iō ſubdit n Ut digni habeamini ⁊c̄. et perſecutores veſtros puniendo: iō ſubditur: o Si tamē iuſtū eſt. et accipit hic ſi ꝓ quia qꝛ iuſtū eſt. p Deum retribuere retributōem. ideſt gehenne penam. q His qui vos tribulant. perſequendo. r Et vobis qui tribulamini. patienter ſuſtinēdo s Requiem nobiſcum. qui ſimilit tribulamur: Et ideo ſubditur: retributōnis tempus: cum dicit: t In reuelatione dñi ieſu de celo. ideſt qñ manifeſte apparebit veniens ad iudicium: ſicut dicitur Mathei. xxiiij. Sicut fulgur exit ab oriente et apparet vſq; ad occidentem: ita erit aduentus filij hominis. v Cum angelis virtutis eius. qui erunt executores diuini iudicij. x In flama ignis dantis vindictam. ideſt facientis. y His qui nouerunt deum. ideſt fidem eius non receperunt: ſicut ſunt pagani et iudei obſtinati. z Et qui non obediunt euangelio. ipſum opere adimplendo: ſicut ſunt mali chriſtiani habentes fidem ſine operibꝰ que mortua eſt.

a Qui penas dabunt. ideſt ſoluent ſiue ſuſtinebunt. a facie domini. ideſt per ſententiā ab ore eius egredientem

qñ dicet reprobis: Ite maledicti i ignem eternum ⁊c. mathei. xxv. ⁊ electis: Venite bñdicti pr̄is mei: ⁊ iõ ſubditur:
b Cū ve. glori. in ſanctis ſuis. i. dare eis gl̄iam ſuā mirabilem: nam excedit intellect⁹ creati capacitatem. j. Cor. ij. Oculus non vidit nec auris audiuit ⁊c. c Quia
cre. eſt teſtimoniū
noſtrū ſup vos. id
eſt quia credidiſtis
illud qđ teſtificati
ſumus vobis predi
cando.
d In die illo. i.
de die illo glorifica
tionis ſanctoꝝ: ita
q̄ li i tenet̄ hic ma
terialr: ſicut cū dici
tur imago hercul'ē
i lapide. e
In quo. Hic cõſe
quēter reddit theſ.
beniuolos orando
p eoꝝ felici cõſum
matõne. d. In q. i.
p quo. ſ. die glorifi
catonis obtinēdo.
f Oram⁹ ſemper
p vobis. Exponat̄
li ſemp vt. s.
g Vt dignet̄ vos.
ideſt faciat vos di
gnos. h Voca
tione ſua. ad gloriam: ſicut vocauit ad fidem: ideo ſubdit̄
i Et impleat oēm ⁊c. tunc eñ implebit omne deſideriū
electoꝝ. k Et opus fidei. quod eſt conſtans confeſſio
Roma. x. Corde creditur ad iuſticiam: oꝛe aūt confeſſio
fit ad ſalutem. l In virtute. i. in conſtantia martyrij
p fide impleat pro vobis in preſenti: vt ſic non ſolum ba
beatis aureolam ſanctorum oīm cõmunem: ſed etiā au
reolam que eſt ꝓpria martyrum. m Vt clarificet̄ no
men dñi ⁊c. in palma martyrij veſtri. hoc eñ modo dicit̄
Ioh. vlti. de petri martyrio. Cū autē ſenueris extendens
manus tuas ⁊c. et ſubdit euangeliſta exponēdo. hoc autē
dixit ſignificans qua morte eſſet clarificaturus deum:
n Et vos in illo: ip̄m in patria clare videndo.

Caplm. ij.

Rogamus autē vos. Hic ꝯſequēter apoſtolus red
dit theſſa. cautos. Circa qđ ſciendū q̄ aliq̄ theſſa.
credebant diem iudicij eē ꝓpinquā: tum ꝓpter tri
bulatõnes quas ſuſtinebant: quia xp̄s in euangelio dixe
rat eccleſiiam maxime tribulari appropinquante die iu
dicij: vt patz math. xxiiij. ꝓpter quod timebāt adhuc ma
iores pſecutõnes incurrere: tum quia apoſtolus dixerat i
ep̄la precedenti. c. iiij. Nos qui viuimus qui relīqmur ⁊c.
obuiam xp̄o. ſ. ad iudiciū venienti: vt dictum fuit: qđ aliq̄
theſſa. male intelligentes credebant illam obuiatõnē tp̄e
pauli futuram eo q̄ dixerat: Nos q̄ viuimus ſimul rapi
emur ⁊c. ꝓpter quod aſſecurat eos de die iudicij longa di
ſtantia reddens eos cautos: vt nõ decipiant̄ circa hoc ex
cuiuſcūq; doctrina. Et diuidit̄ in duas ptes: qui a p̄mo re
mouet errorem: ſcđo docet veritatē: ibi quõ niſi. Circa p̄
mum dicit: a Rogamus vos frēs p aduentū domini.
ad iudiciū. b Et noſtre congregatõnis i ip̄m. tūc eni3
electi congregabūtur ad eū: Mathei. xxiiij. Vbicūq; fue
rit corpus illic cõgregabunt̄ aquile. c Vt non ci. mo.
a ve. ſenſu. i. a vero intellectu. d Neq; terreamini. q̄ſi
inſtat tribulatio maxima que predicta eſt fore ꝓpe diē iu
dicij. e Neq; per ſpiritum. ſ. malignū transfiguratu3
in angelum lucis ⁊ aſſerentem vobis contrariu3. ſ. q̄ dies
iudicij ſit ꝓpinqua. f Neq; per ſermonem. alicuius
pſeudo apoſtoli. g Neq; per ep̄lam ⁊c. nam aliquan
do falſi apoſtoli ⁊ heretici mittebāt ep̄las ſub noīe veroꝝ
apoſtoloꝝ chriſti ad fideliū deceptõnem: vt ſupra dictu3
eſt. Alio modo ſic: Neq; per ep̄lam ⁊c. noſtram p̄cedentē

obediūt euangelio dñi nr̄i
ieſu xp̄i.[a] Qui penas dabūt
in interitū etnaſ a facie dñi
⁊ a gl'ia virtutis ei⁹:[b] cū ve
nerit glorificari i ſctis ſuis
et admirabil' fieri in oīb q̄
crediderūt:[c] quia creditum
ē teſtimoniū nr̄m ſup vos[d] i
die illo.[e] In q̄ etiā[f] oramus
ſp p vobis:[g] vt dignet̄ vos
[h] vocatiõe ſua de⁹ nr̄:[i] ⁊ im
pleat oēm volūtatē bonita
tis ſue.[k] ⁊ op⁹ fidei[l] i v̄tute:
[m] vt clarificet̄ nom̄ domini
nr̄i ieſu xp̄i i vob:[n] ⁊ vos i il
lo ſ̄m gr̄am dei nr̄i et domi

ieſu chriſti. .ij.

Rogam⁹ aūt vos frēs
p aduentū domini nr̄i ie
ſu xp̄i[b] et nr̄e ꝯgregationis
i ip̄m:[c] vt nõ cito moueami
a v'ro ſenſu[d] neq; t'reami[e] ne
q; p ſp̄m[f] neq; p ſermonem
[g] neq; p ep̄laz tāq̄ p nos miſ
ſam:[h] quaſi iſtet dies domi.
[i] Ne quis vos ſeducat vllo
mõ.[k] Qm̄ niſi venēit diſceſ
ſio primū:[l] ⁊ reuelat⁹ fuerit
[m] hõ peccati[n] filius pditio
nis:[o] qui aduerſat̄ ⁊ extolli
tur[p] ſupra oīe qđ dicit̄ de⁹:
[q] aut qđ colit̄:[r] ita vt i tēplo

b Quaſi inſtet dies dñi. eo q̄ ibi diximⁱ: Deinde nos
qui viuim⁹ ⁊c. ⁊ q2 non fuit intellectus nr̄ q̄ dies iudi
cij eēt ꝓpinqua: vt ibi fuit dictum. i Ne q̄s vos ſe
ducat vllo mõ. hoc addit ad excludendū oēm decep tõ
nis modū circa materiā iſtā. k Qm̄. Hic ꝯñr do
cet circa diē iu
dicij veritatē de
quo dic̄: q̄ duo
notabilia prece
dent: primū po
nitur cū dicit:
k Quoniam
niſi venerit diſ
ceſſio: primum.
quod exponūt
aliqui de diſceſ
ſione a romano
imperio: quod
florebat tempe
pauli: a quo re
ceſſerūt q̄ſi oīa
regna negantia
ei ſubijci ⁊ red
ditionē tributi:
iam a mult̄ an
nis illud etiam
imperium caru
it iperatore plu
ribus annis: et
tamen nõ venit
adhuc antichri
ſtus: qui tamen debet venire completa illa diſceſſiõe:
vt videtur apoſtolus dicere infra: Et tunc reuelabitur
ille iniquus ⁊c. propter quod alij exponunt de receſſu
ab obedientia eccleſie romane: a qua iam diu eſt q̄ re
ceſſit gratia. Sed ſaluo meliori iudicio mihi videt̄ me
lius intelligendū de receſſu a fide catholica: ſicut expo
nunt aliqui: non tamen intelligendo: q̄ oēs ſint a fide
catholica ſicut exponūt aliqui receſſuri: quia durabit
in aliquibus vſq; ad finem mūdi: ſed quia maior pars
credentiū diſcedet ab ea. quia ſ̄m dictu ſaluatoris: ma
thei. xxiiij. appropinquāte antixp̄i tp̄e abundat iniq
tas et refrigeſcet charitas multoꝝ: ⁊ p cõſequēs fides
vera deficiet in multis: ⁊ tunc veniet antichriſt⁹ facta
diſpoſitione ad receptionem ipſius. Huic etiam dicto
concordat dictum ap̄li infra. j. ad Timo. iiij. vbi dicit
q̄ in nouiſſimis tp̄ibus diſcedent quidam a fide: attē
dentes ſpiritibus erroꝛis: ⁊ ſcđa ad eundem. iij. In no
uiſſimis diebus inſtabūt tp̄a periculoſa. et erunt homi
nes ſeipſos amantes ⁊c. ſequitur ibidem: Hoīes cor
rupti mente reprobi circa fidē. l Et reuelatus fue
rit. Hic ponit̄ ſcđm notabile qđ p̄cedit diez iudicij ſ3
aduēt⁹ antixp̄i: cui⁹ p̄ ponit̄ ſupbie exceſſ⁹: ſcđo tp̄s de
medi ⁊ ei⁹ caſ⁹: ibi. Et tūc reuelabit̄. tcio demonis effe
ct⁹: ibi. Cu⁹ ē aduēt⁹. Exceſſus vo ſupbie erit: q2 faciet
ſe ſicut deū adorare: dicit igitur: l Et reuelat⁹ fue
rit. i. manifeſte oſtenſus. m Homo peccati. i. tota
liter deditus peccato: ſicut homo deditus agriculture
dicit̄ homo agri. n Filius pditõnis. i. dignus pdi
tione: ſicut. ij. Regū. xij. dicit̄: Filius mortis. q2 dign⁹
morte: o Qui aduerſatur et extollitur. loquitur đ
futuro per modum preſentis: propter certitudinē ꝓ
phetie. loquitur enim de antichriſto prophetice.
p Supra oīe quod dicitur deus. q̄ſtum ad deos gē
tilium qui dicuntur dij ſed non ſunt. q Aut quod
colitur. q̄ſtum ad ſanctam trinitatem: que colitur vt
vnus verus deus. oēm eñ talem cultum exterminare
conabitur: vt ipſe ſolus tanq; deus ab hominibus ado
retur. Simile dicitur Iudit. iij. de nabuchodonoſor q̄
precepit exterminare oēs deos terre: vt ip̄e ſolus de⁹ di
ceret. r Ita vt in tē. di ſedeat. reedificato ab ip̄o
⁊ iudeis ſibi adherentibus. Alij exponunt. in templo
. i. ſic ſe oſtendet ac ſi ipſe ſit templū dei: eo modo quo

bum animas xp̄i ē dei templū. s Non retinetis ꝛc. q.d. non deberet elabi a memoria vr̄a. t Et nūc qd detineat .i. que ſit cauſa more ipſius. v Scitis. ſcie bant em̄ ꝙ oia futura a dō ſūt diſpoſita determinatis tp̄ibus ventura: iō ſubdit: x Ut reuelet in ſuo tē pore. a deo diſpo ſito. licet autem antichriſtus ſit venturus ꝑſona liter veniet tamē figuralit: ſicut dictū fuit de an tiocho illuſtri: Danie. xj. ꝙ fu it figura antixp̄i Et ſcdē mō dr̄ de Nerone qui tūc impabat: et prim⁹ d' roma nis principibus mouit ꝑſecutōz eccl'ie cum dicit

y Nā myſte riū .i. figura. a Iniq̄tatis. .i. antixp̄i q̄ dici tur iniq̄tas i ab ſtracto, ꝓpt' exce ſſuz ſue malicie ſicut bō multū liberalis dicit li beralitas. z Iam opat .i. ne rone eccleſiā ꝑ ſequēte. b Tm̄ .ſupple re ſtat. c Ut qui tenet nūc. ſ. romanū impiū vt exponūt aliq̄ d Teneat do nec de medio fiat .i. donec deficiat romanū imperiū per diſceſſum ab obediētia ipſius. Sed mihi videt melius exponi de diſceſſione a fide eccleſie romane ſupradicta ſic: b Tm̄. ſupple reſtat. c Ut qui tenet nūc. fidem catholicā. d Teneat. eā firmiter in ꝑſecuti one neronis ꝛ alioꝝ tyrānoꝝ ſequentiū. e Donec de medio fiat .i. donec deficiat mō ſupradicto. f Et tūc ꝛc. q2 ſicut ſupradictū eſt deficiente ſic fide appare bit antixp̄s: iō dicitur: Et tunc reuelabit ille iniquus: ſic antonomaſtice dictus. g Quē dn̄s hieſus inte ficiet ſpiritu oris ſui: quia de mādato eius fulminabit ꝑ miniſteriū Michaelis archangeli. h Et deſtru et. in aia et corpore. i Illuſtratōne aduentus ſui .i. in aduentu ſuo claro. k Cuius. Hic ꝯñr circa anti chriſtū ponit demonis effectus. habebit em̄ antixp̄us demonē ꝑuatū q̄ a deo ꝑmiſſus faciet multa miracla ad ei⁹ nutū ꝑ ſubuerſione fidelium: ꝛ hoc eſt quod dicitur k Cuius eſt aduentus ſcḋm opa. ſa. in oi virtute .i. ꝑta li ꝑtāte. l Et ſignis ꝛ ꝑdigijs mendacibus. nā aliq̄ fient ꝑ illuſionem ſenſuū a demone que videbunt eſſe ꝛ non erunt: ꝛ aliqua erūt res vere: ſicut demon ſuper oues iob fecit ignem verū deſcendere: dicitur tamē ſi gna mendacia: quia fient ad aſſertōnem mendacij. m Et in omni ſeductōne iniquitatis: vtpote miniſt ꝑmiſſis ꝛ alijs modis exquiſitis. n His qui pere unt. Inde em̄ hēbit deceptio eius effectū. o Eo ꝙ charitatem veritatis .i. quia veritatē euangelicā que ē lex amoris. p Nō receperūt. credendo. q Ut ſalui fierent: quia extra veritatem euangelicā non eſt ſalus. r Ideo .i. ꝓpter eoꝝ demerita. s Mittz illis deus .i. mitti ꝑmittet. t Opatōnem erroris .i. ducentē in errorem modis dictis. v Ut credant men dacio. qui repulerunt veritatem. x Ut iudicent oēs. ſcʒ iudicio condemnatōnis. y Nos aūt. Hec ē tercia ps in qua reddit Theſſa. dociles: eos in morib⁹ informā do: ꝛ prio q̄tum ad opatōnem boni: ſcḋo q̄tum ad euita tione mali: ibi. De nūciamus. Diuia in tres: q2 primo d' eoꝝ bono pricipio grās agit: ſcḋo ad ꝑſeuerandū eos in ducit: ibi Itaqꝫ fra tres. tercio orones eoꝝ petit in princi pio ſequētis capli. Circa primū dicit: y Nos autē debe mus grās agere. q2 bonū diſcipuloruz redundat i mgr̄m l z Ut elegerit vos deus. ſua gratia. a Primitias i ſa lutem. fuerūt enim de primis credenti bus ex gentilitate.

b In ſanctifica tōe ſpūs. ꝑ baptiſ mū in quo dat gra ſpūſſancti ſanctifi cans. c Et fide veritatis .i. i fide ca tholica que ſola eſt vera. d In qua .ſ. fide e Et vo. vos ꝑ euangelium nr̄m .i. per noſtraz ꝑdicatōem euāge lij. f In acqui ſitiōʒ glorie ꝛc. i. vt ꝑ hoc gloriam acq̄ ratis. g Itaqꝫ. Hic ꝯñr ad perſeuerandum eos indu cit dicens: Itaqꝫ fratres ſtate. firmi in moribus ꝛ fide. h Et tenete traditiones quas didiciſtis. a nobis. i Siue ꝑ ſermonem. vos principaliter docendo. k Siue ꝑ epiſtolam noſtram. quam abſentes vobis mi ſimus vos docendo. Et quia ad perſeuerandum in bono indiget homo adiutorio diuino: iō ſubdit depcādo dicēs. l Ipe aūt deus ꝛc. ꝛ patet lr̄a.

dei ſedeat oſtēdēs ſe tanq̄ ſit de⁹. [s] Nō retinetis ꝙ cū adhuc eēʒ apd̄ vos: hec dice bā vobis? [t] Et nūc quid de tineat [v] ſcitis [x] vt reuelet in ſuo tpe. [y] Nā myſteriū [z] iāʒ opatur [a] iniquitatis: [b] tm̄ [c] vt q̄ tenet: [d] nūc teneat: [e] do nec de medio fiat. [f] Et tunc reuelabit ille iniqu⁹ [g] quem dn̄s ieſus inteficiet ſpū oris ſui: [h] ꝛ deſtruet [i] illuſtratiōe aduentus ſui: eum [k] cuius ē aduēt⁹ ſcḋm opatōeʒ ſatha nei oī vtute [l] ꝛ ſignis ꝛ ꝑdi gijs mēdacib' [m] ꝛ i oī ſedu ctione iniq̄tatis his [n] q̄ pe reūt: [o] eo ꝙ charitatē veri tatis [p] n̄ recepert [q] vt ſalui fi erēt [r] Iō [s] mittet ill' de⁹ [t] opa tionē erroris [v] vt credāt mē dacio: [x] vt iudicēt oēs q̄ nō crediderīt veritati: ſʒ ꝯſenſe rūt iniq̄tati. [y] Nos āt debe

mus grās agē deo ſp ꝑ vob frēs dilecti a deo: [z] ꝙ elege rit nos de⁹ [a] ꝑmitias i ſalutē [b] i ſāctificatōe ſpūs [c] ꝛ i fide veritatis: [d] i qua [e] ꝛ vocauit vos ꝑ euāgeliū nr̄m [f] in acq̄ ſitōne glīe dn̄i noſtri hieſu xp̄i. [g] Itaqꝫ frēs ſtate [h] et te nete traditōes q̄s didiciſtis [i] ſiue ꝑ ſmonē: [k] ſiue ꝑ eplaʒ noſtrā. [l] Ipe aūt dn̄s nr̄ ie ſus xp̄s ꝛ de⁹ ꝛ pat noſter q̄ dilexit nos: ꝛ dedit ꝯſolatō nem eternā ꝛ ſpem bonā in grā: exhortet corda veſtra: ꝛ confirmet in oī ope ꝛ ſer mone bono. Caplm. iij.

[a] De cetero frēs orate ꝑ nob [b] vt ſermo dei [c] cur rat [d] ꝛ clarificet [e] ſicut ꝛ apd̄ vos: [f] ꝛ vt liberemur ab im portunis [g] et malis homini bus. [h] Non enim omnium eſt fides. [i] Fidelis autē de⁹

Secūda ad Theſſalonicēſes.

Ca. ij. vbi dr̄ in poſtilla: Quia ſcḋm teſtimoniū ſaluatoris: Mat. xxiiij. Appropinq̄nte antixp̄i tpe abūdabit iniq̄tas ꝛc.

Addito.

Com teſtimoniū ſaluatoris ꝓpe adētū xp̄i ſecūdū: fides deficiet in multis. Le git em̄ Luce. xviij. Uerūtamen filius hoīs veniēs putas inueniet fidem in terra: ꝛ loquitur de ꝑfecta fide ꝑ ut in glo. ꝛc.

Ca. iij.

De cetero. Hic ꝯñr apl's petit a theſſalo. oratōnum ſuffragia quia charitas eſt reciproca. Dicit igitur: a De cetero fratres orate pro nobis. inſtanter ꝛ deuote. b Ut ſermo dei .i. predicatō euangelij. c Currat. ſine impedimento ad alias gentes. d Clarifi cetur. per miracula veritatem eius declarantia. e Si cut ꝛ apud vos. iam factū eſt. f Ut liberemur ab im portunis .i. a pſeudo aplis importune falſa ingerentibus. g Et a malis hoībus ꝑdicatiōnē euangelij q̄ualitercūqꝫ impedientib⁹. h Nō. n. oīm ē fides .i. nōdū acceperunt oēs fidē ꝑ me q̄ ſīt eā accepturi. i Fidel' aūt de⁹. in pro miſſis adimplendis. k Qui confirmabit vos. contra deceptiones pſeudo apoſtolorum. l Et cuſtodiet a malo. ſ. impatientie in perſecutionibus tyrannorum. m Confidimus autem de vobis in domino. ideſt de vr̄a

bona obedientia ad deū. n Q̄m quecūq̄ p̄cepimus ⁊ facitis ⁊ facietis: q: nō p̄cipim⁹ auctoritate ꝓpria ſꝫ diuina: iō ſubdit: o Dn̄s aūt dirigat corda v̄ra. ad implēdū ſua mādata. p In charitate dei. erga hoīes. q Et patientia xp̄i. erga ꝑſecutores v̄ros. r Denunciam⁹.

Hic ꝯn̄r informat eos ad euitatiōem mali: ⁊ primo facit ꝓpoſitū: ſcd̄o r̄mouet falſum intellectum: ibi. Uos aūt. Circa primū dicit: r Denūci. aūt vo. fra. in noīe domini. .i. ex e⁹ auctoritate s Ut ſubtra. vos ab oī fra. ambu. inordi. decli. ab ordi. legis nature ⁊ leg ſcripte. q: dicit̄ ps. xviij. Cū ꝑuerſo ꝑuerteris. t Et non ſ̄m traditionem quā acceperūt a nobis. ſcr̄o ⁊ verbo. v Ipi em̄ ſcitis. ꝑ experientiā operis. x Queadmoduꝫ oporteat imi. nos. in op̄ibus v̄ris. y Q̄m nō inq̄eti fuim⁹ inter vos .i. vagabūdi ⁊ ocioſi. z Neq̄ grat⁊ mā ducauimus panē. petētes nobis miniſtrari ab aliq̄ veſtrum. a Sed in labore ⁊ fatigatōne. corporali. b Nocte ⁊ die opantes. ad acquirendū victū noſtrū. exceptis horis ad orandū ⁊ docendum aptis. c Non quaſi nō habuerimus poteſtatem. accipiendi ſumptus a vob ſ̄m formā euangelicā: Luce. x. vbi di p̄dicatoribus: Edētes ⁊ bibētes que apd̄

eſt[k] q̄ cōfirmabit vos[l] et cuſtodiet a malo.[m] Cōfidim⁹ aūt de vobis frēs in dn̄o:[n] q̄m quecunq̄ precipimus: ⁊ facitis ⁊ facietis.[o] Dn̄s autē dirigat corda v̄ra[p] i charitate dei:[q] ⁊ patiētia xp̄i.[r] Denūciamus aūt vob fratres i noīe dn̄i nr̄i hieſu xp̄i:[s] vt ſubtrahatis vos ab oī fratre ambulāte inordinate[t] ⁊ nō ſ̄m traditōem quaꝫ acceperūt a nobis.[v] Ipi .n. ſcitis[x] queādmodū oporteat imitari nos:[y] q̄m nō inquieti fuimus inter vos:[z] neq̄ gratis panē māducauimus ab aliquo:[a] ſꝫ in labore ⁊ fatigatōne[b] nocte ⁊ die opantes. ne quē v̄rm grauarem⁹.[c] Nō q̄ſi nō habuerim⁹ poteſtateꝫ:[d] ſꝫ vt noſmetipſos formā daremus vob ad imitandū nos. Nā ⁊ cū eſſem⁹ apud vos: hoc denunciabamus vobis: q̄m ſiq̄s n̄ vult opari: nec māducet. Audiuimus em̄ inter vos quoſdā ābulātes inq̄ete: nihil operantes: ſꝫ curioſe agentes.[e] His āt q̄ eiuſmōi ſt: denūciam⁹ ⁊ obſecram⁹ i dn̄o ieſu xp̄o: vt cū ſilētio opantes[f] ſuū panē māducēt.[g] Uos

illos ſūt. dignus eſt eniꝫ oparius mercede ſua. d Sed vt noſmetipſos formam daremus vobis ⁊c. quia ſi nos habentes poteſtatem accipiendi ſumptus abſtinuimus ab hoc viuentes de noſtro labore: multomagis alij q̄ non habent talem poteſtatem debent de ſuo labore viuere. cetera patent vſq̄ ibi. e His aūt qui huiuſmodi ſunt denūci. vt cū ſilentio opantes. i. quieti ⁊ nō vagabūdi. f Suū panem. i. ꝓprio labore acq̄ſitum. Māducēt. et n̄ alienū. g Uos aūt. Hic remouet circa dicta falſū intellectum: q: poſſet aliquis credere q̄ paupibus laborare nō potētibus: ⁊ occupatis negocijs ſpūalibus non eſſent adminiſtrādi neceſſarij ſupt⁹: iō h̄ remouet. d. Uos autē fratres. facultatē hn̄tes. h Nolite deficere bn̄facientes. i. nolite deſiſtere ad bn̄ficiētia talib⁹ ꝑſonis. i Qz ſiq̄s nō obedie. ver. no. p ep̄lam hūc notate. ſ. in ſcribendo vt poſſim eū corripe. k Et nō cōmiſceamini cū illo. ſocietatē eius vitādo. l Ut ꝯfundat̄. ⁊ ſic reſipiſcat a malo ſuo. m Et nolite quaſi ini. exiſtimare: q: ſꝫ viciū

odiendū ſit: nā tn̄ ē diligēda. n Ipe aūt de⁹ pacis auctor ⁊ dator. o Det vobis pace ſempiternam. i omni loco. i. in terra ⁊ i celo. p Dn̄s ſit cū oībus vobis. in p̄nti p grām: ⁊ glīam in futuro. q Salutatō Hec ē vltima ps ep̄le que ē ꝯcluſio vel ꝯfirmatio p ſignū in fine ep̄le ſcriptū d̄ manu pauli. qd̄ em̄ ſupra poſituꝫ eſt ſcriptum erat p manū notarij ſed iſtud vltimū de manu pauli erat ſcriptum ⁊ ſimiliter faciebat in alijs epiſtolis ad certificandū illos quibus mittebātur q̄ eēnt a paulo directe: ⁊ ad cōcludendū ep̄las a pſeudo ap̄lis ſub noie Pauli ſcriptas: in q̄b⁹ finis non erat ſcriptus de manu pauli: et his dictis pꝫ litera. In ca. iij. vbi dr̄ i poſtil. In caritate dei erga omnes ⁊ patiētia xp̄i.

aūt frēs[h] nolite deficere bn̄facietes[i] Qz ſiq̄s nō obedierit verbo nr̄o: p ep̄lam hūc notate:[k] et nō ꝯmiſceamini cū illo[l] vt cōfūdat̄[m] Et nolite q̄ſi inimicū exiſtimare: ſꝫ corripite vt frēꝫ.[n] Ipe āt de⁹ pacis[o] det vobis paceꝫ ſempiternā in oī loco.[p] Dominus ſit cū oībȝ vobis[q] Salutatio mea manu Pauli: qd̄ ē ſignū i omi ep̄la. Ita ſcribo: Grā dn̄i nr̄i ieſu xp̄i cū oībȝ vobis: Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Theſſalonicēſes ſcd̄a: Incipit argumentū in ep̄lam ad Timotheum primam.

Timotheū inſtruit et docet de ordinatione ep̄atus et dyaconij: ⁊ omis eccleſiaſtice diſcipline ſcribēs ei a laodicia p tythicuꝫ dyaconem.

Incipit ep̄la pauli ad timotheū prima.

Capl̄m. j.

[a] Paul⁹ apoſtolus ieſu chriſti[b] ſ̄m imperiuꝫ dei ſaluatoris noſtri[c] et chriſti hieſu ſpei

Additio.

Quod dr̄ In charitate dī ſ̄m glo. intelligitur in charitate quā de⁹ dat ⁊ patientia xp̄i. ſ. vt patiētes ſitis ſicut ⁊ xp̄s patiens fuit:

Poſtilla fratris Nicolai de lyra ſuper epiſtolam pauli ad Timotheū primam incipit.

Paulus apoſtolus ieſu chriſti. Hic incipit epiſtola prima ad Timotheum: que diuiditur in duas partes. ſcilicet in ſalutatōnem: ⁊ ꝓſecutōnem: ſcd̄m ibi. Sicut romani. In prima parte ponitur perſona ſalutans: et exprimitur q̄tum ad tria: ſcꝫ q̄tū ad nomē propriū: ibi. paulus. q̄tum ad officium: ibi. Apoſtolus ieſu chriſti. ⁊ q̄tum ad auctoritatem officij: ibi cū dicitur: b Scd̄m imperium dei. ſicut patet Actuū xiij. capitulo. Dixit illis ſpiritusſanctus: ſegregate mihi Barnabam ⁊ Paulum in opus ad quod aſſumpſi eos: opera ẛo trinitatis ſunt indiuiſa: propter qd̄ ideꝫ eſt imperium trium perſonarum: et ideo vna expreſſa alie ſubintelliguntur. c Et chriſti hieſu ſpei noſtre idest per quem ſperamus obtinere gloriam. Secundo ponitur perſona ſalutata cū dicitur: m Timotheo